

3. Κατά της εκθέσεως αξιολογήσεως, η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους:

- Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται υπέρξη αντιφάσεων στην τοποθέτηση της ΕΥΕΔ.
- Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται παράβαση των καθηκόντων αμεροληψίας και ουδετερότητας.
- Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται παράβαση των καθηκόντων αρωγής, μέριμνας και χρηστής διοικήσεως.
- Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται έλλειψη αιτιολογίας και προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας.

(¹) Μη δημοσιοποιούμενα εμπιστευτικά στοιχεία.

Προσφυγή της 28ης Μαΐου 2020 — Τσεχική Δημοκρατία κατά Επιτροπής (Υπόθεση T-335/20)

(2020/C 247/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Τσεχική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: M. Smolek, J. Pavliš, O. Serdula και J. Vlášil)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει το άρθρο 1 της εκτελεστικής απόφασης (ΕΕ) CCI 2014CZ06RDNP001 της Επιτροπής, της 30ής Μαρτίου 2020, με την οποία το θεσμικό αυτό όργανο ανέστειλε τις ενδιάμεσες πληρωμές που συνδέονται με το πρόγραμμα αγροτικής ανάπτυξης της Τσεχικής Δημοκρατίας για τα έτη 2014–2020 και οι οποίες αφορούν δαπάνες πραγματοποιηθείσες κατά την περίοδο από τις 16 Οκτωβρίου 2018 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2018 [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό C (2020) 1857 final],
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει έναν και μοναδικό λόγο, στηριζόμενο σε παράβαση του άρθρου 41, παράγραφος 1, του Κανονισμού (ΕΕ) 1306/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2013, σχετικά με τη χρηματοδότηση, τη διαχείριση και την παρακολούθηση της κοινής γεωργικής πολιτικής (¹). Συγκεκριμένα, η Επιτροπή εσφαλμένως υποθέτει ότι η επιχορήγηση την οποία αφορά η ανασταλείσα πληρωμή χορηγήθηκε κατά παράβαση των εθνικών διατάξεων. Εν προκειμένω, δεν ήταν δυνατόν να διαπιστωθεί παράβαση διατάξεων του εθνικού δικαίου, δεδομένου ότι τέτοιες διατάξεις δεν έχουν εφαρμογή στο είδος των επιχορηγήσεων τις οποίες αφορά η ανασταλείσα πληρωμή.

(¹) ΕΕ 2013, L 347, σ. 549.

Προσφυγή της 3ης Ιουνίου 2020 — Galván Fernández-Guillén κατά ΕΣΕ (Υπόθεση T-340/20)

(2020/C 247/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: José María Galván Fernández-Guillén (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωποι: M. Romero Rey και I. Salama Salama, δικηγόροι)

Καθού: Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης (ΕΣΕ)

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (SRB/EES/2020/52) του Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης, της 17ης Μαρτίου 2020, για το αν πρέπει να χορηγηθεί αποζημίωση στους μετόχους και τους πιστωτές σε σχέση με τις δράσεις εξυγίανσης που έχουν πραγματοποιηθεί για την Banco Popular Español SA·
- να καταδικάσει το ΕΣΕ στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής ο προσφεύγων προβάλλει τέσσερις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται προσβολή του θεμελιώδους δικαιώματος της ιδιοκτησίας, καθόσον, κατά τον χρόνο της εξυγίανσής της, η Banco Popular είχε θετική καθαρή θέση, η οποία δεν δικαιολογούσε τη στέρηση μετοχών χωρίς αποζημίωση.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται προσβολή του δικαιώματος ιδιοκτησίας, καθόσον, όταν αποφασίστηκε η εξυγίανση της Banco Popular, δεν υπήρχαν σαφή κριτήρια αξιολόγησης και εφαρμόστηκαν αναδρομικά τα νέα κριτήρια που θεσπίστηκαν με τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) 2018/344 της Επιτροπής⁽¹⁾, ο οποίος τέθηκε σε ισχύ μόλις στις 29 Μαρτίου 2018, δηλαδή οκτώ μήνες μετά την εξυγίανση της Banco Popular.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται ότι η Deloitte δεν ήταν ανεξάρτητη, ώστε να εκπονήσει την αξιολόγηση 3 στην οποία στηρίζεται αποκλειστικά η απόφαση JUR/EES/2020/52, δεδομένου ότι η ίδια ελεγκτική εταιρία είχε εκπονήσει την προσωρινή αξιολόγηση 2.
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, καθόσον το ΕΣΕ εξακολουθεί να κρατά ορισμένες πληροφορίες απόρρητες και κρυφές από τους μετόχους και πιστωτές της Banco Popular, με το πρόσχημα ότι «η διάδοσή τους θα μπορούσε να θίξει τα δικαιώματα άμυνας της εταιρίας στις εκκρεμείς αντιδικίες».

⁽¹⁾ Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2018/344 της Επιτροπής, της 14ης Νοεμβρίου 2017, για τη συμπλήρωση της οδηγίας 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα που προσδιορίζουν τα κριτήρια σχετικά με τις μεθοδολογίες για την αποτίμηση της διαφοράς ως προς τη μεταχείριση κατά την εξυγίανση (ΕΕ 2018, L 67, σ. 3).

Προσφυγή της 3ης Ιουνίου 2020 — El Corte Inglés κατά EUIPO — Unión Detallistas Españoles (unit)

(Υπόθεση T-344/20)

(2020/C 247/62)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: El Corte Inglés, SA (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωπος: J.L. Rivas Zurdo, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διοικητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Unión Detallistas Españoles S. Coop. Unide (Μαδρίτη, Ισπανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης unit — Υπ' αριθ. 16 542 078 αίτηση καταχώρισης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 9ης Μαρτίου 2020 στην υπόθεση R 2005/2019-5